Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942	Ausgegeben zu Krakau, den 26. September 1942 Wydano w Krakau, dnia 26 września 1942 r.	Nr. 79

Tag / dzień — Inhalt/Treść — Seite / strona

Verordnung
über die Bank Polski.

Vom 15. September 1942.

Im Hinblick darauf, daß die Bank Polski durch die Flucht eines Teiles der Mitglieder ihrer Organe und durch die Entführung wesentlicher Bestandteile der Notendeckung der Möglichkeit beraubt worden ist, ihre satzungsgemäße Tätigkeit als Notenbank auszuüben, und dadurch auf die Verwaltung ihres Vermögens beschränkt ist, verordne ich auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077):

Abschnitt I.

Verwaltung der Bank Polski.

§ 1

(1) Die Verwaltung der Bank Polski erfolgt durch die im Generalgouvernement zurückgebliebenen Mitglieder der Direktion der Bank. Sie werden in ihrer Funktion durch den Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement bestätigt.

(2) Die Befugnisse des Präsidenten und der vom Sitze der Bank Polski abwesenden Direktoren gelten mit dem Tage als erloschen, an dem sie das Gebiet des ehemaligen polnischen Staates verlassen haben.

(3) Mit dem gleichen Tage gelten auch die Befugnisse derjenigen mit der Vertretung der Bank Polski beauftragten Angestellten als erloschen, die nicht in den Diensten der Hauptanstalt in Warschau verblieben sind. Die Befugnisse der Angestellten unterliegen, soweit sie nicht erloschen sind, der Bestätigung durch den Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement.

§ 2

Die Befugnisse der Generalversammlung, des Präsidenten, des Rates sowie der Revisions-

Rozporządzenie
o Banku Polskim.

Z dnia 15 września 1942 r.

Ze względu na to, że Bank Polski przez ucieczkę części członków swoich władz i przez zabranie najważniejszej części składowej pokrycia emitowanych biletów bankowych pozbawiony został możności pełnienia swej funkcji statutowej jako bank emisyjny i tym samym jest ograniczony do administracji swojego majątku, rozporządzam na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077):

Rozdział I.

Administracja Banku Polskiego.

§ 1

(1) Administrację Banku Polskiego sprawują członkowie Dyrekcji Banku, pozostali w Generalnym Gubernatorstwie. Zostają oni zatwierdzeni na swoim stanowisku przez Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa.

(2) Uprawnienia Prezesa i Dyrektorów nieobecnych w siedzibie Banku Polskiego uważa się za wygasłe z dniem, w którym opuścili oni obszar byłego Państwa Polskiego.

(3) Z tym samym dniem uważa się za wygasłe uprawnienia tych pracowników umysłowych, upoważnionych do zastępstwa Banku Polskiego, którzy nie pozostali w służbie Zakładu Głównego w Warschau. Uprawnienia pracowników umysłowych, o ile nie wygasły, podlegają zatwierdzeniu Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa.

§ 2

Uprawnienia Walnego Zebrania, Prezesa, Rady jak i Komisji Rewizyjnej Banku Polskiego zawie-

kommission der Bank Polski treten auf die Dauer der Wirksamkeit dieser Verordnung außer Kraft.

§ 3

(1) Die Aufsicht über die Bank Polski wird durch den Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement ausgeübt. Auf ihn wird gleichzeitig das in den Artikeln 24 und 73 sowie in sonstigen Bestimmungen der Satzungen dem Rate der Bank Polski vorbehaltene allgemeine Weisungs- und Entscheidungsrecht übertragen. Er kann die Befugnisse der Direktion einschränken, aus wichtigen Gründen einzelne ihrer Mitglieder abberufen und neue Mitglieder ernennen.

(2) Der Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement kann an Stelle des Rates der Bank Polski (Art. 34 der Satzungen) bestimmen, welche Personen zur Unterschrift der Verpflichtungen, der Urkunden und des Schriftwechsels der Bank Polski ermächtigt sind und in welcher Form diese Unterschrift zu vollziehen ist. Er ernennt an Stelle des Rates der Bank Polski die höheren Angestellten der Bank und beruft sie ab.

(3) Die Ernennung und Abberufung des Bankkommissars bei der Bank Polski und seines Stellvertreters obliegt dem Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement. Er kann dessen Befugnisse erweitern und insbesondere bestimmen, daß die Vornahme einzelner Handlungen der Direktion und der zur Vertretung der Bank befugten Angestellten an die Zustimmung des Bankkommissars bei der Bank Polski gebunden ist.

(4) Der Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement kann Vereinbarungen über die Auseinandersetzung des außerhalb des Generalgouvernements gelegenen Vermögens der Bank Polski abschließen.

§ 4

Die vom Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement in ihrer Funktion bestätigten und die bestellten Mitglieder der Direktion der Bank Polski sind ohne Rücksicht auf etwaige einschränkende Bestimmungen der Satzungen, der am 1. September 1939 in Kraft befindlichen Geschäftsordnung und sonstiger Dienstanweisungen über die Zahl und den Wirkungskreis der einzelnen Mitglieder der Direktion, jedoch unbeschadet der Bestimmungen des § 3 Abs. 3 dieser Verordnung zur Vornahme aller zur Erfüllung ihrer Aufgaben erforderlichen Rechtsgeschäfte ermächtigt. Sie sind insbesondere ermächtigt, über den Erwerb und Verkauf von Grundstücken zu beschließen. Sie vertreten, soweit es in dieser Verordnung nicht anderweitig verfügt wird, die Bank Polski gerichtlich und außergerichtlich.

Abschnitt II.

Regelung der Dienstverhältnisse, Pensions- und Versorgungsansprüche.

§ 5

(1) Das Dienstverhältnis der im § 1 Abs. 2 und 3 bezeichneten Personen gilt mit dem daselbst bezeichneten Zeitpunkte, das Dienstverhältnis

sza się na czas mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia.

§ 3

(1) Nadzór nad Bankiem Polskim sprawuje Kierownik Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa. Na niego przenosi się równocześnie ogólne prawo wydawania zarządzeń i rozstrzygnięć, zastrzeżone dla Rady Banku Polskiego w art. 24 i 73 jak i w innych postanowieniach statutu. Może on ograniczyć uprawnienia Dyrekcji, odwołać z ważnych przyczyn poszczególnych jej członków i mianować nowych.

(2) Kierownik Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa może zamiast Rady Banku Polskiego (art. 34 statutu) postanowić, które osoby upoważnione są do podpisywania zobowiązań, dokumentów i korespondencji Banku Polskiego oraz w jakiej formie podpis ten ma być uskuteczniony. On mianuje i odwołuje zamiast Rady Banku Polskiego wyższych pracowników umysłowych Banku.

(3) Komisarza Banku przy Banku Polskim i jego zastępcę mianuje i odwołuje Kierownik Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa. Może on rozszerzać jego uprawnienia a zwłaszcza postanowić, że przeprowadzenie poszczególnych czynności Dyrekcji i pracowników umysłowych, upoważnionych do zastępowania Banku, wymaga zatwierdzenia Komisarza Banku przy Banku Polskim.

(4) Kierownik Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa może zawierać układy o rozliczeniu majątku Banku Polskiego, położonego poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa.

§ 4

Członkowie Dyrekcji Banku Polskiego, zatwierdzeni na swych stanowiskach i mianowani przez Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa, są upoważnieni bez względu na ewentualne ograniczające postanowienia statutu, regulaminu czynności, będącego w mocy w dniu 1 września 1939 r. oraz innych instrukcyj służbowych o liczbie i zakresie działania poszczególnych członków Dyrekcji, jednak bez ujmy dla postanowień § 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, do przedsiębrania wszelkich czynności prawnych, potrzebnych do spełniania swoich zadań. Są oni w szczególności upoważnieni do postanawiania o nabyciu i sprzedaży nieruchomości. O ile w niniejszym rozporządzeniu nie postanowiono inaczej, zastępują oni Bank Polski przed sądem i poza sądem.

Rozdział II.

Unormowanie stosunków służbowych, roszczeń emerytalnych i roszczeń o zaopatrzenie.

§ 5

(1) Stosunek służbowy osób wymienionych w § 1 ust. 2 i 3 uważa się za rozwiązany z chwilą tamże określoną, stosunek służbowy zaś innych

anderer Personen mit dem Tage der Schließung der Schalter am Beschäftigungsorte als aufgelöst, soweit in Abs. 3 nichts anderes bestimmt ist.

(2) Bis zu dem in Abs. 1 genannten Zeitpunkt angefallene Dienstbezüge werden, soweit eine Zahlung bisher nicht stattgefunden hat, den Berechtigten vergütet. Darüber hinaus können keinerlei Ansprüche aus dem Dienstverhältnis, insbesondere nicht aus dessen Auflösung, gegen die Bank Polski geltend gemacht werden. Ausbezahlte Gehaltsvorschüsse werden nicht rückgefordert.

(3) Die Vorschriften des Abs. 1 finden auf diejenigen Direktoren und Angestellten der Bank Polski keine Anwendung, welche in den Diensten der Hauptanstalt in Warschau verblieben und in ihrer Stellung vom Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement bestätigt sind. Auf ihre etwaigen Pensions- und Versorgungsansprüche finden die Bestimmungen des § 6 Anwendung.

§ 6

(1) Aus dem Vermögen der Bank Polski werden die zum Pensionsfonds (fundusz emerytalny) und zum Rückzahlungsfonds (fundusz zwrotny) gehörenden Vermögenswerte ausgeschieden. Über die Zugehörigkeit einzelner Vermögenswerte zum Pensions- oder Rückzahlungsfonds befindet der Bankkommissar. Gegen dessen Anordnung kann die Entscheidung des Leiters der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement angerufen werden. Seine Entscheidung ist endgültig.

(2) Pensions- und sonstige Versorgungsansprüche können nur gegen den Pensionsfonds, Ansprüche aus der Zugehörigkeit zum Rückzahlungsfonds der Bank Polski nur gegen diesen geltend gemacht werden. Hierbei haben Personen, die am 31. August 1939 nicht im Genusse von Ruhebezügen, Witwen- oder Waisenrenten standen, nur Ansprüche aus dem Titel der für sie beim Pensionsfonds angesammelten Prämien-Reserven.

(3) Der Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement ist befugt, einen Betrag zur Abgeltung der bis zum Inkrafttreten dieser Verordnung bestandenen Haftung der Bank Polski aus den Pensionsverträgen festzusetzen. Dieser Betrag ist dem Pensionsfonds zuzurechnen. Die Entscheidung des Leiters der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement ist endgültig.

(4) Die Verwaltung und Abwicklung des Rückzahlungsfonds erfolgt durch den Bankkommissar bei der Bank Polski. Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft — Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement) ist befugt, Bestimmungen über die Verwaltung und Verwertung der Aktiven sowie über die Abwicklung der Verpflichtungen des Fonds unter Ausschluß des Konkursverfahrens zu erlassen.

Abschnitt III.

Abwicklung der Geschäfte der Bank Polski.

§ 7

(1) Gegen Forderungen der Bank Polski, welche vor dem 5. Oktober 1939 begründet wurden, können Ansprüche an die Bank aus Guthaben

osób — z dniem zamknięcia kas w miejscu zatrudnienia, o ile w ust. 3 nie postanowiono inaczej.

(2) Poborý służbowe, przypadające do chwili określonej w ust. 1, a dotychczas niewypłacone, bonifikuje się uprawnionym. Poza tym nie można dochodzić przeciwko Bankowi Polskiemu żadnych roszczeń ze stosunku służbowego a zwłaszcza z powodu jego rozwiązania. Nie żąda się zwrotu zaliczek wypłaconych na poczet poborów.

(3) Przepisów ust. 1 nie stosuje się do tych Dyrektorów i pracowników umysłowych Banku Polskiego, którzy pozostali w służbie Zakładu Głównego w Warschau i którzy zostali zatwierdzeni na swoich stanowiskach przez Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa. Do ich ewentualnych roszczeń emerytalnych i roszczeń o zaopatrzenie stosuje się przepisy § 6.

§ 6

(1) Z majątku Banku Polskiego wyłącza się wartości majątkowe należące do funduszu emerytalnego i do funduszu zwrotnego. O należeniu poszczególnych wartości majątkowych do funduszu emerytalnego i zwrotnego decyduje Komisarz Banku. Od jego zarządzenia można się odwołać do decyzji Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa. Jego decyzja jest ostateczna.

(2) Roszczeń o emeryturę i o inne zaopatrzenie można dochodzić wyłącznie przeciwko funduszowi emerytalnemu, roszczeń zaś z tytułu należenia do funduszu zwrotnego Banku Polskiego, wyłącznie przeciwko temuż funduszowi. Przy tym osoby, które w dniu 31 sierpnia 1939 r. nie pobierały poborów emerytalnych, rent wdowich lub sierocych, mają tylko roszczenie z tytułu rezerw premiowych, nagromadzonych dla nich w funduszu emerytalnym.

(3) Kierownik Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa jest upoważniony do ustalenia kwoty dla uregulowania odpowiedzialności Banku Polskiego z umów o emeryturę, która to odpowiedzialność istniała do wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Tę kwotę należy doliczyć do funduszu emerytalnego. Rozstrzygnięcie Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa jest ostateczne.

(4) Administrację i likwidację funduszu zwrotnego przeprowadza Komisarz Banku przy Banku Polskim. Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki — Urząd Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa) jest upoważniony do wydawania zarządzeń o administracji i o realizowaniu aktywów jak i o likwidacji zobowiązań funduszu z pominięciem postępowania upadłościowego.

Rozdział III.

Likwidacja poszczególnych interesów Banku Polskiego.

§ 7

(1) Z wierzytelnościami Banku Polskiego, wynikającymi ze stosunku prawnego powstałego przed dniem 5 października 1939 r., można kom-

unbeschränkt, insbesondere ohne Rücksicht auf deren Fälligkeit aufgerechnet werden, wenn sie vom Schuldner der Bank Polski vor dem genannten Zeitpunkte erworben wurden. Eine bis zum Inkrafttreten dieser Verordnung eingetretene Erneuerung der Schuld gegenüber der Bank Polski gilt nicht als Neubegründung.

(2) Die Aufrechnung anderer als im Abs. 1 bezeichneter Ansprüche gegen die Bank Polski erfordert die Genehmigung des Leiters der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement.

§ 8

Die Bank Polski ist berechtigt, von Kauf(Verkauf)verträgen über Gold, Devisen, ausländischen Banknoten oder Münzen sowie Wertpapiere, die vor Schließung der Schalter der Bank abgeschlossen, aber nicht mehr abgewickelt wurden, zurückzutreten. In diesem Falle ist nur der Unterschied zwischen dem vereinbarten Kaufpreise (Verkaufspreise) und dem durchschnittlichen Kurswert des Kaufgegenstandes während des Monats August 1939 zu vergüten.

§ 9

(1) Die Bank Polski ist nicht verpflichtet, die ihr vor Schließung der Schalter erteilten Aufträge über die Vornahme von Überweisungen und Auszahlungen, über das Inkasso von Wechseln und anderen Dokumenten, über die Verwaltung von Depots und über sonstige bankmäßige Kommissionsgeschäfte (Art. 54 Abs. 1, Buchstaben h, i, j und k der Satzungen) auszuführen.

(2) Ansprüche auf den Ersatz von Schäden, die sich aus der Anwendung der Bestimmungen des Abs. 1 ergeben, können gegen die Bank Polski nicht geltend gemacht werden, wenn es sich um Aufträge handelt, die nach dem 31. August 1939 erteilt wurden oder die zwar vor dem 1. September 1939 erteilt wurden, aber bei Anwendung der Sorgfalt eines ordentlichen Kaufmannes vor diesem Zeitpunkte nicht ausgeführt werden konnten.

§ 10

(1) Die Bank Polski ist auf Verlangen des Berechtigten verpflichtet, die Kraftloserklärung der in Verlust geratenen Wechsel, Warrants, Schecks und auf den Überbringer lautenden Schuldtitel, die ihr als Pfand zur Verwaltung, zur Verwahrung oder zum Einzug übergeben wurden, herbeizuführen. Sie kann hierbei die Bestimmungen des Abschnittes IV dieser Verordnung anwenden.

(2) Über die im Abs. 1 genannte Verpflichtung hinaus kann die Bank Polski aus dem Verluste von Wertpapieren und Urkunden nicht in Anspruch genommen werden.

Abschnitt IV.

Wiederherstellung in Verlust geratener Wertpapiere.

§ 11

(1) In dem Gebiete des Generalgouvernements zahlbare oder von daselbst ansässigen Personen ausgestellte Wechsel, Warrants, Schecks und sonstige Wertpapiere, welche sich im Besitze der

pensować pretensje do Banku Polskiego z tytułu należności bez ograniczeń, zwłaszcza bez względu na ich termin płatności, jeżeli zostały nabyte przez dłużnika Banku Polskiego przed wymienionym terminem. Odnowienia długu w stosunku do Banku Polskiego, które nastąpiło w czasie do wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie uważa się za nowe zobowiązanie.

(2) Kompensata innych niż wymienione w ust. 1 pretensji do Banku Polskiego wymaga zezwolenia Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa.

§ 8

Bank Polski jest uprawniony do odstąpienia od umów kupna (sprzedaży) złota, dewiz, zagranicznych banknotów lub monet jak i papierów wartościowych, zawartych przed zamknięciem kas Banku, lecz jeszcze niewykonanych. W tym wypadku należy zbonifikować jedynie różnicę między umówioną ceną kupna (ceną sprzedaży) a przeciętną wartością kursową przedmiotu kupna w ciągu miesiąca sierpnia 1939 r.

§ 9

(1) Bank Polski nie jest obowiązany do wykonania zleceń, udzielonych mu przed zamknięciem kas a dotyczących przeprowadzenia przekazów i wypłat, inkasa weksli i innych dokumentów, administracji depozytów i innych czynności komisowych z dziedziny bankowej (art. 54 ust. 1 litery h, i, j, k statutów).

(2) Roszczeń o wynagrodzenie szkód, wynikających z zastosowania postanowień ust. 1 nie można dochodzić przeciwko Bankowi Polskiemu, jeżeli chodzi o zlecenia, które zostały udzielone po dniu 31 sierpnia 1939 r., lub które wprawdzie zostały udzielone przed dniem 1 września 1939 r., lecz nie mogły być wykonane przed tym terminem nawet przy dołożeniu staranności sumiennego kupca.

§ 10

(1) Na żądanie uprawnionego Bank Polski jest obowiązany spowodować umorzenie utraconych weksli, warrantów, czeków i tytułów opiewających na okaziciela, oddanych mu w zastaw, do administracji, przechowania lub do inkasa. Bank Polski może przy tym zastosować postanowienia rozdziału IV niniejszego rozporządzenia.

(2) Oprócz uprawnień wynikających z ust. 1 nie można dochodzić przeciwko Bankowi Polskiemu roszczeń z tytułu utraty papierów wartościowych i dokumentów.

Rozdział IV.

Rekonstrukcja utraconych papierów wartościowych.

§ 11

(1) Płatne na terenie Generalnego Gubernatorstwa lub wystawione przez osoby tamże zamieszkałe weksle, warranty, czeki i inne papiery wartościowe, które znajdowały się w posiadaniu

Bank Polski befunden haben und im Zuge der Kriegshandlungen verschleppt wurden oder auf andere Weise verlorengingen, können in einem vereinfachten Verfahren wiederhergestellt werden.

(2) Zu diesem Zwecke veröffentlicht der Bankkommissar bei der Bank Polski die wesentlichen Merkmale der verlorengegangenen Wertpapiere im Amtlichen Anzeiger für das Generalgouvernement und erläßt gleichzeitig die Aufforderung, die in der Bekanntmachung genannten Wertpapiere innerhalb dreier Monate bei der Emissionsbank, Zweigniederlassung Warschau, in ein dort zu errichtendes Sonderdepot zu hinterlegen.

(3) Aufgerufene Wertpapiere werden, sofern sie nicht innerhalb der in Abs. 2 bezeichneten Frist hinterlegt oder sofern nicht seitens dritter Personen an ihnen Rechte gemäß § 13 geltend gemacht wurden, nach Ablauf weiterer zweier Monate auf Antrag des Bankkommissars bei der Bank Polski vom zuständigen Gericht für kraftlos erklärt, ohne daß es eines weiteren Verfahrens bedarf. Dem Antrag ist eine Erklärung des Bankkommissars bei der Bank Polski über das Zutreffen der Voraussetzungen für die Kraftloserklärung beizufügen. Der Beschluß des Gerichts ist im Amtlichen Anzeiger für das Generalgouvernement zu verlautbaren.

(4) Auf den Beschluß des Gerichts über die Kraftloserklärung finden die einschlägigen gesetzlichen Bestimmungen, insbesondere des Wechsel- und Scheckrechts, des Handelsgesetzbuches, des Gesetzes über verlorene, auf den Überbringer lautende Schuldtitel vom 26. Juli 1919 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 67 Pos. 406), der hierzu ergangenen Gesetze vom 18. Oktober 1921 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 87 Pos. 637) und vom 2. März 1935 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 24 Pos. 161) sowie der Kaiserlichen Verordnung vom 31. August 1915 über die Kraftloserklärung von Urkunden (Österreichisches Gesetzblatt Nr. 257) in der Fassung der Verordnung des Präsidenten der polnischen Republik vom 24. Februar 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 21 Pos. 181) Anwendung. Doch ist eine Anfechtung des Gerichtsbeschlusses nur zulässig, wenn

1. die als kraftlos erklärten Wertpapiere nicht im Amtlichen Anzeiger für das Generalgouvernement in einer einen Irrtum ausschließenden Weise veröffentlicht oder
2. die aufgerufenen Wertpapiere innerhalb der vorgeschriebenen Frist gemäß Abs. 2 bei der Emissionsbank, Zweigniederlassung Warschau, hinterlegt oder
3. Rechte an den aufgerufenen Wertpapieren gemäß § 13 geltend gemacht wurden.

§ 12

(1) Die aus den aufgerufenen Wertpapieren verpflichteten Personen können, sobald sie von der nach § 11 Abs. 2 ergangenen Aufforderung Kenntnis erlangt haben, spätestens aber acht Tage nach deren Verlautbarung im Amtlichen Anzeiger für das Generalgouvernement, bis zur Beendigung oder Einstellung des Wiederherstellungsverfahrens Zahlungen nur an die Emissionsbank, Zweigniederlassung Warschau, zugunsten des in § 11 Abs. 2 bezeichneten Sonderdepots oder durch

Banku Polskiego i zostały wywiezione w trakcie działań wojennych lub utracone w inny sposób, można zrekonstruować w postępowaniu uproszczonym.

(2) W tym celu Komisarz Banku przy Banku Polskim ogłasza w Dzienniku Urzędowym dla Generalnego Gubernatorstwa istotne cechy utraconych papierów wartościowych i wzywa równocześnie do złożenia wymienionych w ogłoszeniu papierów wartościowych w ciągu trzech miesięcy do specjalnego depozytu, mającego być utworzonym w Banku Emisyjnym, Oddział Warschau.

(3) Jeżeli w przeciągu zakreślonego w ust. 2 terminu wywołane papiery wartościowe nie zostały złożone albo jeżeli stosownie do § 13 ze strony osób trzecich nie zostały dochodzone prawa na nich, będą one na wniosek Komisarza Banku przy Banku Polskim umorzone przez właściwy sąd po upływie dalszych dwóch miesięcy, bez potrzeby dalszego postępowania. Do wniosku należy dołączyć oświadczenie Komisarza Banku przy Banku Polskim o ziszczeniu się warunków umorzenia. Uchwałę sądu należy ogłosić w Dzienniku Urzędowym dla Generalnego Gubernatorstwa.

(4) Do uchwały sądu o umorzenie mają zastosowanie odnośne postanowienia ustawowe a w szczególności prawa wekslowego i czekowego, kodeksu handlowego, ustawy o utraconych tytułach na okaziciela z dnia 26 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr 67 poz. 406), wydanych do niej ustaw z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 87 poz. 637) i z dnia 2 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 24 poz. 161) jak i rozporządzenia cesarskiego z dnia 31 sierpnia 1915 r. o amortyzacji dokumentów (Dz. u. p. austr. Nr 257) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 lutego 1938 r. (Dz. U. R. P. 21 poz. 181). Zaczepienie uchwały sądowej jest dopuszczalne tylko wówczas, gdy

1. umorzone papiery wartościowe nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym dla Generalnego Gubernatorstwa w sposób wykluczający omyłkę lub
2. wywołane papiery wartościowe nie zostały w przeciągu przepisanego w myśl ust. 2 terminu złożone w Banku Emisyjnym, Oddział Warschau lub
3. dochodzono praw na wywołanych papierach wartościowych stosownie do § 13.

§ 12

(1) Skoro osoby, zobowiązane na podstawie wywołanych papierów wartościowych, powzięły wiadomość o ogłoszonym według § 11 ust. 2 wezwaniu, najpóźniej jednak w osiem dni po jego ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym dla Generalnego Gubernatorstwa, mogą aż do ukończenia lub umorzenia postępowania mającego na celu rekonstrukcję dokonać zapłaty ze skutkiem zwalniającym jedynie w Banku Emisyjnym, Oddział Warschau, na rzecz określonego w § 11 ust. 2 specjalnego

Hinterlegung bei Gericht mit befreiender Wirkung leisten. Während des gleichen Zeitraums kann über die aufgerufenen Wertpapiere durch Rechtsgeschäfte oder durch Zwangsvollstreckungsmaßnahmen nicht verfügt werden.

(2) Der Besitz von Wertpapieren, aus denen ersichtlich ist, daß sie sich im Besitz der Bank Polski befunden haben, berechtigt für sich allein nicht zur Geltendmachung von Forderungen aus diesen Wertpapieren. Der Besitzer ist verpflichtet, eine Bescheinigung der Direktion der Bank Polski darüber beizubringen, daß diese keine Rechte an den Wertpapieren für sich in Anspruch nimmt.

§ 13

(1) Rechte an den nach § 11 Abs. 2 aufgerufenen Wertpapieren sind von dritten Personen, soweit deren Rechte von der Bank Polski bestritten werden, im ordentlichen Gerichtsverfahren gegen die Bank Polski geltend zu machen.

(2) Rechte an aufgerufenen Wertpapieren, die nicht innerhalb von drei Monaten vom Zeitpunkt der Verlautbarung der in § 11 Abs. 2 genannten Aufforderung im Klagewege geltend gemacht werden, erlöschen.

(3) Bei Obsiegen der Bank Polski erfolgt die Kraftloserklärung der aufgerufenen Wertpapiere durch das Gericht auf Grund des rechtskräftigen Urteils auf Antrag des Bankkommissars bei der Bank Polski. Der Beschluß unterliegt keiner Anfechtung.

§ 14

Die Ausfolgung der bei der Emissionsbank, Zweigniederlassung Warschau, gemäß § 11 Abs. 2 hinterlegten Wertpapiere und gemäß § 12 Abs. 1 eingezahlten Beträge erfolgt

1. bei Anerkennung der von Dritten an den Wertpapieren angemeldeten Rechte durch die Bank Polski an den Hinterleger der Wertpapiere,
2. bei Bestreitung der von Dritten angemeldeten Rechte durch die Bank Polski und Geltendmachung der Ansprüche gemäß § 13 an den im Urteil bezeichneten Berechtigten,
3. in allen anderen Fällen nach Ablauf von fünf Monaten nach dem Zeitpunkt der Verlautbarung der im § 11 Abs. 2 bezeichneten Aufforderung an die Bank Polski.

§ 15

Bei Verzicht der Bank Polski auf die Wiederherstellung aufgerufener Wertpapiere, bei der Einstellung des Wiederherstellungsverfahrens, bei Anerkennung der Ansprüche dritter Personen an den aufgerufenen Wertpapieren und bei Zurückweisung der Ansprüche der Bank Polski durch das Gericht ist die im § 11 Abs. 2 genannte Aufforderung durch Verlautbarung im Amtlichen Anzeiger durch den Bankkommissar bei der Bank Polski zu widerrufen.

§ 16

Der Bankkommissar bei der Bank Polski ist berechtigt, im Zuge des Verfahrens der Wiederherstellung verlorengegangener Wertpapiere von deren Ausstellern und allen Schuldnern der Bank Polski Auskünfte sowie die Vorlage der Bücher, Aufzeichnungen oder sonstiger Schriftstücke zu verlangen.

depozytu lub przez złożenie do depozytu sądowego. W ciągu tegoż czasokresu nie można rozporządzać wywołanymi papierami wartościowymi drogą czynności prawnych lub drogą egzekucji przymusowej.

(2) Posiadanie papierów wartościowych, z których wynika, że znajdowały się one w posiadaniu Banku Polskiego, nie uprawnia samo przez się do dochodzenia wierzytelności z tychże papierów wartościowych. Posiadacz jest obowiązany przedłożyć zaświadczenie Dyrekcji Banku Polskiego, że Bank nie rości sobie pretensji do tych papierów wartościowych.

§ 13

(1) Osoby trzecie powinny dochodzić przeciwko Bankowi Polskiemu drogą zwykłego postępowania sądowego praw na papierach wartościowych, wywołanych stosownie do § 11 ust. 2, o ile zostały one zakwestionowane przez Bank Polski.

(2) Prawa na wywołanych papierach wartościowych, których nie dochodzono w drodze skargi w ciągu trzech miesięcy od chwili ogłoszenia wezwania wymienionego w § 11 ust. 2, wygasają.

(3) W razie wygrania sprawy przez Bank Polski, umorzenie wywołanych papierów wartościowych przez sąd następuje prawomocnym orzeczeniem na wniosek Komisarza Banku przy Banku Polskim. Uchwała nie podlega zaczepieniu.

§ 14

Papiery wartościowe złożone stosownie do § 11 ust. 2 do depozytu w Banku Emisyjnym, Oddział Warschau i kwoty wpłacone stosownie do § 12 ust. 1 wydaje się

1. w razie uznania przez Bank Polski praw na papierach wartościowych zgłoszonych przez osoby trzecie osobie, która złożyła do depozytu papiery wartościowe,
2. w razie zaprzeczenia przez Bank Polski praw zgłoszonych przez osoby trzecie i w razie dochodzenia tych roszczeń stosownie do § 13, upoważnionym wymienionym w orzeczeniu,
3. we wszystkich innych wypadkach, po upływie pięciu miesięcy od czasu ogłoszenia określonego w § 11 ust. 2 wezwania, Bankowi Polskiemu.

§ 15

W razie rezygnacji Banku Polskiego z rekonstrukcji wywołanych papierów wartościowych, w razie umorzenia postępowania mającego na celu rekonstrukcję, w razie uznania roszczeń osób trzecich do wywołanych papierów wartościowych i w razie oddalenia przez sąd roszczeń Banku Polskiego, Komisarz Banku przy Banku Polskim powinien odwołać wezwanie wymienione w § 11 ust. 2 drogą ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym.

§ 16

Komisarz Banku przy Banku Polskim jest uprawniony do żądania w toku postępowania, mającego na celu rekonstrukcję utraconych papierów wartościowych, od ich wystawców i od wszystkich dłużników Banku Polskiego informacji oraz przedstawienia ksiąg, zapisków lub innych pism.

Abschnitt V.

Zahlungsaufschub für die Bank Polski.

§ 17

(1) Der Bank Polski wird — unbeschadet der Bestimmungen des § 5 Abs. 2, §§ 6 und 7 — ein Aufschub für die Erfüllung ihrer vor dem 5. Oktober 1939 begründeten Verpflichtungen gewährt.

(2) Der Zeitpunkt der Wiederaufnahme der Zahlungen und ihr Ausmaß wird durch Verordnung bestimmt.

Abschnitt VI.

Allgemeine Bestimmungen.

§ 18

Der Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement ist ermächtigt,

1. eine Anmeldung der Ansprüche gegen die Bank Polski und die Hinterlegung der auf diese Ansprüche bezüglichen Titel mit der Wirkung anzuordnen, daß die nicht fristgemäß angemeldeten Ansprüche und die nicht fristgemäß hinterlegten Titel von der Befriedigung aus den Vermögenswerten der Bank ausgeschlossen werden;
2. den Nachweis der Rechtmäßigkeit, des Zeitpunktes und der Art des Erwerbes von Ansprüchen gegen die Bank Polski zu verlangen;
3. eine Anmeldung der Verpflichtungen gegenüber der Bank Polski anzuordnen;
4. eine Hinterlegung der Aktien der Bank Polski anzuordnen und ihre Veräußerung und Verpfändung zu untersagen oder von Bedingungen abhängig zu machen.

§ 19

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft — Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement) ist ermächtigt, Anordnungen zu dieser Verordnung zu erlassen. Sie kann hierbei insbesondere

1. Vorschriften über eine vereinfachte Abwicklung von Verpflichtungen gegenüber der Bank Polski zwecks Regelung der durch den Verlust von Schuldurkunden oder Werten betroffenen Rechtsverhältnisse erlassen;
2. Gruppen von Schuldnern ihre Verpflichtungen gegenüber der Bank Polski teilweise oder auch gänzlich erlassen, um ihnen die Regelung ihrer durch den Krieg und seine Folgen betroffenen Vermögensverhältnisse zu ermöglichen;
3. bestimmen, daß die Bank Polski an Zahlungs Statt die für ihre Forderungen haftenden Sicherungen zu allgemein festgesetzten Bedingungen übernimmt;
4. bestimmen, daß Ansprüche, welche den aus ihrer Haftung gegenüber der Bank Polski ganz oder teilweise befreiten Schuldnern gegen Dritte aus den der Ausstellung, Annahme oder Hingabe von diskontierten oder

Rozdział V.

Odroczenie wypłat dla Banku Polskiego.

§ 17

(1) Udziela się Bankowi Polskiemu — bez ujmy dla postanowień § 5 ust. 2, §§ 6 i 7 — odroczenia dla wykonania jego zobowiązań wynikających ze stosunku prawnego, powstałego przed dniem 5 października 1939 r.

(2) Termin ponownego podjęcia wypłat oraz ich zakres ustala się drogą rozporządzenia.

Rozdział VI.

Postanowienia ogólne.

§ 18

Kierownik Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa jest upoważniony

1. do zarządzenia zgłoszenia pretensji do Banku Polskiego i złożenia tytułów odnoszących się do tych pretensji z tym skutkiem, iż pretensje nie zgłoszone w terminie i tytuły nie złożone w terminie są wykluczone od zaspokojenia z majątku Banku;
2. do żądania dowodu na to, że pretensje do Banku Polskiego zostały nabyte zgodnie z prawem oraz dowodu na termin i sposób nabycia tych pretensji;
3. do zarządzenia zgłoszenia zobowiązań względem Banku Polskiego;
4. do zarządzenia złożenia do depozytu akcji Banku Polskiego i do zakazania ich zbywania i zastawiania lub do uzależnienia zbywania ich i zastawiania od pewnych warunków.

§ 19

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki — Urząd Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa) do wydawania zarządzeń do niniejszego rozporządzenia. Rząd Generalnego Gubernatorstwa może przy tym w szczególności

1. wydawać przepisy o uproszczonym uregulowaniu zobowiązań względem Banku Polskiego, celem uporządkowania stosunków prawnych dotkniętych utratą dokumentów świadczących o zobowiązaniu lub utratą wartości majątkowych;
2. zwalniać częściowo lub też całkowicie grupy dłużników od spełnienia swoich zobowiązań względem Banku Polskiego, celem umożliwienia im uporządkowania ich stosunków majątkowych dotkniętych przez wojnę i jej skutki;
3. postanawiać, że Bank Polski wedle warunków ogólnie ustalonych przyjmuje w miejsce zapłaty zabezpieczenia odpowiadające za jego wierzytelności;
4. postanawiać, że roszczenia przysługujące dłużnikom zwolnionym częściowo lub całkowicie od swojej odpowiedzialności wobec Banku Polskiego do osób trzecich, na podstawie stosunków prawnych będących podsta-

verpfändeten Wechseln, von Schecks oder Anweisungen zugrunde liegenden Rechtsverhältnissen zustehen, ebenso wie die zugunsten dieser Schuldner bestellten Sicherungen auf die Bank Polski bis zur Höhe ihrer Forderung übergehen.

§ 20

Für Vermögensnachteile, die aus dieser Verordnung, den zu ihr erlassenen Anordnungen und aus ihrer Durchführung entstehen, wird kein Anspruch auf Entschädigung gewährt.

§ 21

Diese Verordnung tritt für die Gebiete der Distrikte Krakau, Lublin, Radom und Warschau, soweit sie vor dem 1. August 1941 zum Generalgouvernement gehört haben, am Tage ihrer Verkündung in Kraft. Der Zeitpunkt und der Umfang ihrer Ausdehnung auf die übrigen Gebiete des Generalgouvernements wird durch Anordnung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft — Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement) bestimmt.

Krakau, den 15. September 1942.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Bühler

wą wystawienia, przyjęcia lub wydania weksli zdyskontowanych lub zastawionych, czeków lub przekazów, jak również, że zabezpieczenia ustanowione na korzyść tychże dłużników przechodzą na Bank Polski do wysokości jego wierzytelności.

§ 20

Za szkody majątkowe, wynikające z niniejszego rozporządzenia, z zarządzeń do niego wydanych i z ich wykonania nie przyznaje się żadnego roszczenia o odszkodowanie.

§ 21

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na obszarach Okręgów Krakau, Lublin, Radom i Warschau, o ile należały do Generalnego Gubernatorstwa przed dniem 1 sierpnia 1941 r. Termin oraz zakres rozciągnięcia mocy obowiązującej tego rozporządzenia na pozostałe obszary Generalnego Gubernatorstwa ustala Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki — Urząd Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa) drogą zarządzenia.

Krakau, dnia 15 września 1942 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Bühler

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G.m.b.H Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Vierteljährlich 12,— Zloty (6,— RM.) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.) Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr 400. Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110 Geschäftsräume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstrasse 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBlGG (früher: Verordnungsblatt GGP I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: kwartalnie 12.— złotych (6,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 złotych (—,10 RM.) Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau I, skrytka pocztowa 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Universitätsstrasse 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).